

**RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK**

**VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER**

**BESCHIKKING BETREFFENDE DE TOELAATBAARHEID  
IN ADMINISTRATIEVE CASSATIE**

**nr. 11.525 van 3 september 2015  
in de zaak A. 216.627/XIV-36.598**

In zake :

1. XXXXX
2. XXXXX
3. XXXXX
4. XXXXX

bijgestaan en vertegenwoordigd door  
advocaat Raf Jespers  
kantoor houdend te 2018 Antwerpen  
Broederminstraat 38  
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door  
de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en  
Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie

---

Het cassatieberoep, ingesteld op 5 augustus 2015, strekt tot de cassatie van het arrest nr. 149.152 van 6 juli 2015 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Het administratief dossier is op 12 augustus 2015 aangekomen ter griffie.

Er is toepassing gemaakt van artikel 20 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en van de artikelen 7 tot en met 11 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 ‘tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State’.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oordeelt in het bestreden arrest dat de aanvankelijk bestreden beslissingen niet dusdanig verknocht zijn dat een gezamenlijke behandeling is vereist en stelt dat enkel het beroep tegen de beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 ‘betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen’ onontvankelijk wordt verklaard, ontvankelijk is. De feitenrechter oordeelt soeverein over de al dan bestaande samenhang tussen aangevochten beslissingen. Het komt niet aan de Raad van State als administratieve cassatierechter toe om die beoordeling opnieuw te doen. Het eerste middel is kennelijk niet-ontvankelijk.

2.1. In een eerste onderdeel van het tweede middel herhalen de verzoekers hun standpunt dat “op basis van dezelfde gegevens de ene keer wel en de andere keer niet tot de ontvankelijkheid beslissen [...] buiten een schending van het redelijkheidsbeginsel, het vertrouwensbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel, een flagrante schending uit[maakt] van artikel 9bis van de vreemdelingenwet”. De algemene beginselen van behoorlijk bestuur zijn evenwel niet van toepassing op jurisdictionele beslissingen zoals het bestreden arrest. Verzoekers gaan bovendien voorbij aan de concrete motivering van het bestreden arrest waarin hun grief reeds werd beantwoord en uiten enkel kritiek op de motivering van de aanvankelijk bestreden beslissing. De Raad van State is als administratieve cassatierechter niet bevoegd om in de beoordeling van de feiten te treden, noch om de motieven van de aanvankelijk bestreden beslissing te beoordelen. Het eerste onderdeel van het tweede middel is kennelijk niet-ontvankelijk.

2.2. In een tweede onderdeel van het tweede middel voeren de verzoekers aan dat “het [...] niet [is] omdat eventueel een scholing in het land van herkomst kan gevolgd worden dat de huidige scholing van verschillende jaren in België van de kinderen (en van de ouders) geen buitengewone omstandigheid zou kunnen vormen” zodat er “een schending van artikel 9bis [kan] worden vastgesteld”. Dergelijke uiteenzetting raakt echter de grond van de zaak terwijl de Raad van State als administratieve cassatierechter niet bevoegd is om in de beoordeling van de feiten te treden. Het tweede onderdeel van het tweede middel is kennelijk niet-ontvankelijk.

3. In een derde middel voeren de verzoekers onder meer de schending van “het gelijkheidsbeginsel neergelegd in artikel 11 Belgische grondwet en in artikel 14 van het EVRM” en machtsoverschrijding aan, doch zonder uiteen te zetten op welke wijze het

bestreden arrest deze bepalingen zou hebben geschonden. Het derde middel is in die mate kennelijk niet-ontvankelijk.

De vaststelling in het bestreden arrest dat de verzoekers in hun aanvraag om machtiging tot verblijf verwezen hebben naar de vernietigde instructie van 19 juli 2009 vindt steun in het rechtsplegingsdossier. Zoals in het bestreden arrest terecht wordt gesteld, hebben de verzoekers daarbij uitdrukkelijk verwezen naar “het permanent criterium 2.7” terwijl die nummering niet terug te vinden is in de beleidsinstructie van 26 maart 2009 die verzoekers *post factum* beweren te hebben willen inroepen. Hun bewering als zou dit een materiële vergissing betreffen, wordt in het bestreden arrest aldus op gemotiveerde wijze weerlegd. Waar de verzoekers verwijzen naar een eerdere aanvraag om machtiging tot verblijf die wel ontvankelijk werd verklaard, wordt in het bestreden arrest opgemerkt dat zij met dergelijke verwijzing niet aantonen dat de verwerende partij bij de behandeling van de voorliggende aanvraag een incorrecte invulling zou hebben gegeven aan het begrip “buitengewone omstandigheid”. De verzoekers kunnen dan ook niet gevolgd worden waar zij in het bestreden arrest een tegenstrijdige motivering ontwaren “daar er geen rekening gehouden wordt met de elementen welke hebben gemaakt dat de buitengewone omstandigheden aanvaard worden”. In de mate dat de verzoekers nog betogen dat “men ervan uit [dient] te gaan dat verzoekster effectief een mensonterende behandeling zal ondergaan indien hij wordt teruggestuurd” en zij aldus een nieuwe beoordeling van de aangevoerde buitengewone omstandigheden beogen, raakt hun uiteenzetting de grond van de zaak terwijl de Raad van State als administratieve cassatierechter niet bevoegd is om in de beoordeling van de feiten te treden. Het derde middel is in die mate, en voor zover ontvankelijk, kennelijk ongegrond.

#### **B E S L U I T :**

**1. Het cassatieberoep is niet-toelaatbaar.**

**2. De verzoekers worden verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op 800 euro, elk voor een vierde.**

Deze beschikking is, na beraad, uitgesproken te Brussel op drie september tweeduizend vijftien, door:

Carlo Adams,

wnd. kamervoorzitter,  
staatsraad,

bijgestaan door

Nick Hollevoet,

toegevoegd griffier.

**De griffier**

**De voorzitter**

**Nick Hollevoet**

**Carlo Adams**